

KOMPLEMENTÄR MEDICINSKA TERAPEUTER

Fyller de en funktion eller kvacksalvare?

Komplementärmedicinska terapeuter får ofta höra att de bara är kvacksalvare. Läkare anser att det bara är humbug (well, åtminstone de flesta) och att vi terapeuter egentligen inte fyller någon större funktion här i samhället. "Gå till sjukgymnasten" är visst modeord idag, eller fysioterapeuter som de vill heta. Vilket är helt galet missvisande, en terapeut ska arbeta på och med människor, men det gör inte de allra flesta sjukgymnasterna, de bara ger sina patienter övningar att göra. Ofta rör de inte ens vid sina patienter, hur kan de då få benämnas som terapeuter?

Nåväl, vi "komplementär-terapeuter" är de som faktiskt är hands-on med våra klienter, vi rör och berör våra klienter. Tänk om alla bara kunde hålla sig inom ramen för sin expertis, en kiropraktor tar hand om den akuta smärtan och skickar sedan till nästa led, en sjukgym... förlåt, en fysioterapeut som tar vid efter den akuta problematiken är ur världen. Inte ska väl kiropraktorer hålla på med övningsprogram och rehabilitering, och inte ska en fysioterapeut ta hand om akuta smärtpatienter... Nåväl, nu kommer vi ifrån ämnet lite. Vi komplementärterapeuter, är vi

på riktigt eller är vi bara kvacksalvare? Ja, det ska jag låta andra bedöma (döma), men tänk om alla massörer,

"Om alla massörer och komplementärmedicinare runt om Sverige skulle lägga ner sin verksamhet under två månader skulle jag vilja se hur sjukhusen mår..."

naprapater, kiropraktorer och andra komplementärmedicinare runt om Sverige skulle lägga ner sin verksamhet under två månader, då skulle jag vilja se hur sjukhusen mår...

Problemet är att läkare, som i sin tur påverkar människor, kommer från en helt annan synvinkel än vi gör. Det som du, jag och våra klienter kan om sin kropp är baserat på västerländsk medicin. Västerländsk medicin i sin tur är baserat på kemi. Fel på kroppens kemi (tex en sköldkörtel som producerar för dåligt) och botemedlet är naturligtvis kemi, eller mediciner som de är packeterade som. Läkarutbildningen idag är INTE inriktad mot hälsa, hur vi ska äta för att optimera vår hälsa, nej den är till för att diagnosticera det de kallar sjukdomstillstånd. Den första

halvan av utbildningen går åt att leta felen i kroppen och den andra går ut på att hitta rätt kemiska sammansättning för att åtgärda (dölja) symptomen. Man måste dessutom lära sig hur de olika medicinerna interagerar med varandra och vad man då ska ge för medicin för att dämpa de nya symptomen som uppstått tack vare medicin nr 1 (och ofta upp till 10). Västerländsk medicin är baserat på kemi, fel på kroppens kemi. Österländsk medicin är INTE baserat på kemi, den är baserad på energi. Fel på kroppens energi. Tha-Chi, Yoga, Meditation, Akupunktur, Akupressur, Shiatsu är alla baserade på energi och inte kemi. Alla komplementärmedicinska och alternativa behandlingsmetoder är också baserade på energi, även om vissa (legitimerade) yrkeskategorier blankt avvisar detta. Men om de inte är baserade på energi, då måste de vara baserad på kemi... Men de tillsätter ju ingenting, hur kan de då läka/hjälpa sina patienter?

Kiropraktikens fader var själv kristallhealer... Nej, face facts, alla alternativa terapier (inkl homeopati) är baserat på energi. Det är fel på kroppens energi och inte kemi. Einstein sa det nog bäst: $E=MC^2$. Vilket lite förenklat betyder att Energi=Massa gånger ljusets hastighet i kvadrat. Om vi vänder på det: Massa (våra kroppar) är lika med Energi. Vi ska inte ens börja ge oss in på atomens komplexitet. Einsteins teori är ganska allmänt vedertagen och det forskas väldigt mycket med denna som grund (kvantfysik, eller kvantteori). Det skiljer sig dock på

"Kineserna menade när de ansåg att det flöt energier i våra kroppar, att det är livsenergi och det har mig veterligen inget att göra med atomer eller ens Einsteins teori."

energi och energi, Atomens energi som utvinns av elektroners sinnessjuka färd genom tid och rum är inte samma

sak som de gamla kineserna menade när de ansåg att det flöt energier i våra kroppar, att det är livsenergi och det har mig veterligen inget att göra med atomer eller ens Einsteins teori.

Som du kanske förstår vid detta laget så är vi på en liten kollisionkurs med de västerländska riddarna, som uteslutande vilar på sin kära kemi. Allt måste bevisas i studier. Det där med "beprövad erfarenhet" är bara skitsnack... Det gäller bara för dem, inte för oss andra. Akupunktur har funnits i 5 000 år. Hur länge måste man hålla på innan det räknas som beprövad erfarenhet? Räcker det med 7 000 år eller måste vi testa ett par år till?

"Det där med "beprövad erfarenhet" är bara skitsnack. Det gäller bara för dem, inte för oss andra. Akupunktur har funnits i 5 000 år. Hur länge måste man hålla på innan det räknas som beprövad erfarenhet?"

"Men akupunktur är ju godkänt, kanske du tänker. Skitsnack. Om du läser till läkare i Kina så tar det sju år och då har du en kunskap som vida överstiger våra västerländska riddares. Men om du flyttar till "avancerade" Sverige så räknas du som en kvacksalvare. Läkarkåren kunde ju inte bara se mellan fingrarna med att 100 000-tals människor faktiskt blev bra av akupunktur, trots deras idogt trummande på kvacksalveritrumman. Vad skulle de då göra? Folk blev ju bra!

"Ja, jag vet" sa någon nobel riddare och fortstutte: "Vi har ju egna i vårt led, som kallas sjukgymnaster. Om vi utbildar dessa personer (med tre års studier, inga om energi) så kan vi skicka alla patienter till dom... Sagt och gjort, sjukgymnaster kunde gå en helgkurs i akupunktur och sedan få patienter skickade till sig från riddarna. "Akupunktur funkar, men du måste gå till en sjukgymnast, du kan inte gå till någon annan". Den akupunktören som sjukgymnaster utför är ren och

skär smärtlindring och en form av "kopen-akupunktur" i jämförelse med de som faktiskt har en gedigen utbildning

"Sagt och gjort, sjukgymnaster kunde gå en helgkurs i akupunktur och sedan få patienter skickade till sig från riddarna."

inom detta komplexa område. Det är den formen av akupunktur - smärtlindringsakupunktur - som idag är godkänd och då bara av sjukgymnaster (de kommer alltid att heta så för mig, som också hade svårt att släppa negerboll...).

För att västerländska läkare skall kunna acceptera att det vi komplementärmedicinare gör fungerar måste det bevisas i vetenskapliga studier eller via "beprövad erfarenhet" (som jag helt dissat tidigare). MEN de vetenskapliga studierna som de pratar om är naturligtvis kemibaserade. Hur ska man kunna mäta energi i en kemibaserad studie? Kan man mäta denna typen av energi? Den energi som vi tex får av att se ett barn skratta eller som också kan kallas livsenergi. Eller kan man vetenskapligt bevisa i kemibaserad studie vad som händer när vi träffar någon människa som bara tar och dränerar vår energi? Energiitjuvar? Finns de eller är de bara spöken som vi inte kan bevisa, men är de verkliga ändå? Eller helt tvärtom, vissa personer stimulerar vår energi och gör att vi känner oss piggare, starkare och gladare.

Nu märker jag att detta blir lite långt så du får helt enkelt vänta tills nästa nummer där jag på ett lite djupare sett ska försöka förklara min uppfattning om varför läkare anser oss som kvacksalvare. Men är vi verkligen det?

Micke Dahlström
Leg Kiropraktor, Master of
QINOPractic Medicine,
Grundare av KINOpraktik